

REISVERSLAG

Provence 2013

Planning

- Dit jaar bezoeken we een deel van de zaken die we in 1975 in de Provence ook bezochten. Met bijna 40 jaar meer op de teller zullen zowel de dorpjes als wij er heel anders uitzien.

Reisgidsen

- Michelin Groene gids

Kaarten

- IGN kaarten
- een TomTom GPS

In het kort

Vermits de "Provence " ons vorig jaar zo goed bevalen is gaan we dit jaar terug, het begin van een jaarlijkse gewoonte. Na de winter de eerste zonvitamientjes gaan opdoen in het zuiden is voor iedereen die er de tijd voor heeft een aanrader.

maandag 29 april - Tournus - 654 km

We vertrekken richting zuiden, onze voorziene stopplaats is Tournus. Vertrekken om 4u lijkt ons een beetje vroeg, we vertrekken nu een uurtje later, om 5u. Voor de meesten nog een onwaarschijnlijk nachtelijk uur maar de ring rond Brussel is nog rustig en we tuffen lustig - 95km/u - richting Ardennen. Het weer is niet goed, af en toe regen en het is koud. De vorige dagen was het ook koud en regenachtig in de Provence. De weerman heeft nog juist twee dagen om daar verandering in te brengen.

Ondanks het feit dat we op een maandag vertrekken is het zeer rustig rijden. Hoe verder naar het zuiden, hoe groter de watervlaktes op de velden naast de autostrade. Op de radio horen we iets van overstromingen, maar de details hebben we niet meegekregen. Mijn bijrijder slaakt een diepe zucht telkens ze een waterplek ter grootte van een klein meer ontdekt.

Tijdens een tussenstop langs de autostrade is het winderig en fris, eerder koud dan fris.

Aan het tankstation van Tournus is het aanschuiven geblazen. Blijkbaar kent iedereen dit goedkope station op 500m van de uitrit van de autostrade.

Om kwart voor drie staan we in Tournus langs de Saône. De staanplaats is watervrij maar het peil van de rivier is zeer hoog. Het water ruist door de bomen, de "promenade" is één lange zwembijver. Gezien de temperatuur verwacht ik elk moment ijsschotsen te zien en pinguïns, misschien zelfs ijsberen!

dinsdag 30 april - St. Martin d'Ardèche - 252km

De weg naar de bakker loopt langs het nog steeds wassende water van de Saône. Het brood bij de artisanale bakker van Tournus - une flute - is superlekker. De staanplaats is prima, zelfs zonder voorzieningen voor motorhomes.

Ondanks de soms roffelende regen heb ik - niet wij - dank zij oordopjes zeer goed geslapen.

De tweede dag naar het zuiden verloopt zonder problemen. Regenvlagen af en toe en nog steeds fris, maar het landschap krijgt al zuiderse trekjes.

Voor morgen staat een rondrit langs de Gorges de l'Ardèche op het programma en we zoeken een slaapplek in het begin van de Ardèche.

Gewone staanplaatsen zijn er hier niet te vinden, enkel een wijnboer biedt een afgelegen en tamelijk dure plaats aan. Het wordt dus de ACSI-camping Le Moulin in St. Martin d'Ardèche. De camping is prima gelegen om te voet het dorpje te bezoeken. Restaurants en winkels op loopafstand en vers brood elke morgen, wat wil je nog meer .... zon, dat willen we.

Het regent nog steeds en de schaarse kampeerders lopen op de tippen van hun tenen rond de waterplassen. Hier en daar hangen bordjes die de "ontsnappingsroute" bij overstromingen aangeven. Dat belooft want de Ardèche staat al zeer hoog.

woensdag 1 mei - St. Martin d'Ardèche - 76km

.....

Tik, tok, tik tik, tok tok, het regent in het zuiden. Een licht windje ontdoet de bladeren van de regen van deze nacht, het is grijs en grauw, koud, donker en nat. Het brood - hier geen flute - smaakt maar we zitten met verlichting en verwarming te ontbijten. Winterse toestanden kwamen in onze planning niet voor, afwachten dus, de radio voorspelt opklaringen vanaf de middag.

De middag is daar maar buiten een opstekende wind is alles nog steeds grijs en grauw. Ik krijg al commentaar dat ik veel te vroeg naar het "zuiden" wou, dat we nu in de regen zitten.

Tussen de bomen piept er een straaltje zon, er is blauw tussen de wolken. Een half uur later straalt de zon uit een blauwe hemel, de waterplassen zien er opeens vriendelijker uit.

Een rondrit door de Ardèche is misschien niet voor vandaag, maar een wandeling naar Aiguèze, aan de overkant van de rivier, zien we wel zitten. Gezien we het weer nog niet te erg betrouwen hebben we een lichte pull en regenkledij meegenomen. Over een zeer smalle brug gaan we naar de overkant.

Aiguèze heeft sinds 2005 het label van de "mooiste dorpen van Frankrijk" en is daarmee het enige dorp in de Gard. De weg naar het dorp loopt bergop langs de rivier. Het wordt warm, we zijn veel te warm gekleed, de zon is eindelijk daar. Het dorp is klein maar pittoresk, met de

platanen op het plein en de kleine straatjes er rond. Winkeltjes met prullaria en restaurantjes waar de obers op de klanten wachten. Het is nog helemaal niet druk, het seizoen moet nog beginnen.

De zon straalt nu uit de blauwe wolkengaten, het wordt warm, waarom dan nu niet de geplande

rondrit door Gorges de l'Ardèche doen? Op een half uurtje staan we terug aan de motorhome en maken we ons klaar voor de rondrit. Eerst alle losliggende spullen wegbergen en alle kasten op slot doen. Opvliegende kasten of klapperende ramen kunnen we onderweg missen.

De enige hindernis op onze rondrit is de brug over de Ardèche. In de Michelinids staat ze als een zeer smalle brug omschreven en alhoewel ik er al een motorhome over zag rijden ben ik er niet 100% gerust in. Het blijkt inderdaad een zeer enge doorgang, twee vingers langs beide kanten, stuurfouten niet toegelaten. Over de brug gaat het vlot maar eens er over moeten we tussen de palen van de verankering van de tuikabels door en dat is ooo zooo smal.

De rondrit is prachtig, met hier en daar mooi aangelegde uitzichtpunten - belvédères - met kleine parkings. Nu gaat het nog maar in de zomer is dit wellicht een heel drukke bedoening. De weg blijft

hoog boven de Ardèche de loop van de rivier volgen. Via Pont d'Arc en de belvédères van Serre de Tourre, Autridge en Gournier komen we terug in St. Martin d'Ardèche aan.

De restaurantjes zijn niet ver van de camping en een mooie dag kan je niet beter afsluiten dan in een restaurant.

donderdag 2 mei - Chateauneuf du Pape - 50km

De zon schijnt wanneer we deze morgen de gordijnen open trekken. Het weer is blijkbaar vrolijk gezind, nu zijn we echt in het zuiden, in „le midi“.

Het ochtendritueel aan het sanistation gaat vlot. De meeste campings zeggen wel uitgerust te zijn voor motorhomes, maar een loospuit waar je gemakkelijk over kan rijden vind je nog niet al te veel. Hier dus wel en na een half uurtje

zijn het zwart- en grijs water (zwart=wc en grijs=keuken/douche) verdwenen en zijn we voorzien van water voor twee dagen.

Hier geen péage meer maar langs rustige en kleinere wegen toeren we rond in de streek. Onze eerste stop is een Intermarché in Pont St. Esprit. Zoals steeds verkiezen we een supermarkt omdat we daar tenminste kunnen parkeren. De vorige avond hadden we bij een artisanale beenhouwer in St. Martin d'Ardèche een lekkere

huisgemaakte paté en worst gekocht. Daar kan de Intermarché natuurlijk niet tegenop.

Rond de middag komen we in Orange aan. De triomfboog en het theater zijn de hoogtepunten van Orange, maar een wandeling door de oude steegjes is eveneens een aanrader. Het is vandaag markt en vele pleintjes staan vol met markende kramers en toerende isten. Het theater staat er nog maar gezien er werken in uitvoering zijn laten we een bezoek over aan anderen. Na een uurtje slenteren en genieten van de sfeer gaan we verder naar Chateauneuf du Pape.

Het kasteel zien we van ver maar de staanplaats die er zou moeten zijn vinden we niet. Dan maar de ACSI-camping l'Art de Vivre, waarvan de naam alleen al veelbelovend is.

De camping is in een bos op een eiland van de Rhône gelegen, op 1,5km van Chateauneuf. Vroeg in de namiddag zijn er nog weinig kampeerders en overal ligt materiaal. Blijkbaar is men nog volop aan het werken om de camping tegen het zomerseizoen klaar te krijgen. Het zwembad is nog niet af en aan de bar met terras is ook nog werk.

De mensen zijn echter zeer vriendelijk en geven honderduit uitleg over camping en streek.

We gaan te voet richting Chateauneuf du Pape, door de wijngaarden van de beroemde wijn. Spaanse gastarbeiders zijn zowel op de camping als in de wijngaarden druk aan het werk. De Spaanse economie doet het zo slecht dat ze met een ganse familie in een tent op de camping logeren en in de wijngaarden werken. Het is een hard werk, want tussen de wijstokken is er geen grond maar enkel keien.

Na een nijldige klim komen we aan de ruïne van het kasteel dat boven Chateauneuf uittorent. De staanplaats voor motorhomes zou op de parking aan het kasteel zijn, maar overal hangen waarschuwingen om geen waardevolle voorwerpen in de wagen te laten. Geen uitnodigende plek om de nacht door te brengen, dan liever "levenskunst" in het bos.

We kunnen Chateauneuf niet verlaten zonder de plaatselijke wijn te proeven, alhoewel die met 6,5 euro voor 13cl aan de prijs van vloeibaar goud verkocht wordt.

De nacht is rustig met af en toe een regenvlaag. De oordopjes komen opnieuw van pas om het roffelen op het dak te dempen.

vrijdag 3 mei - Uzès - 62km

We gaan verder op het spoor van onze tocht van 1975, eerst naar de Pont du Gard en daarna naar Uzès. De Pont du Gard, over de rivier de Gardon (!), is een brug/aquaduct die in de Romeinse tijd

het water naar Nîmes bracht. De campingbeheerder waarschuwt ons dat de Pont du Gard nu een afgesloten toeristisch complex is waar je zonder betalen zelfs geen glimp van de brug kan opvangen. Wat een verschil met 1975, toen je nog ongestoord boven op het aquaduct kon lopen.

Het blijkt allemaal nog reuze mee te vallen. Het is inderdaad een toeristisch complex maar het is mooi ingepland en geeft veel informatie over de geschiedenis van de Romeinse waterwerken. Een museum en een tentoonstelling van hedendaagse kunst zijn een bijkomende attractie.

In de vroege namiddag trekken we verder naar Uzès. Voor zover ons bekend is er nergens een staanplaats noch een camping, het wordt dus

improviseren vanavond. Bij het binnenrijden van Uzès zien we rechts een bord met "parking gratuit" en op die parking enkele motorhomes. Vermits we maar 500m van het centrum zitten is dit een prima parkeerplaats. Het is de parking van de arena en het rugby-stadion van Uzès. Achter een muur staan tientallen zigeuners en voor de muur enkele motorhomes, zal die combinatie samen de nacht in gaan?

Te voet zijn we op 5min aan de ring rond Uzès en onderweg komen we aan twee bakkers voorbij. Wat een luxe! Ring is een groot woord voor de

smalle eenrichtings-ringweg met kruipend verkeer.

De place aux Herbes is het centrum van het toeristische Uzès. Onder de platanen staan de tafeltjes gedekt voor vanavond. Aan de bars en op de terrasjes krioelt het van toeristen of inboorlingen, enkel aan de huidskleur kan je het verschil merken. De lange regenperiode heeft de

toeristen gewassen en ze zien toch nog zo bleekjes.

Terug aan de parking gratis is het aantal motorhomes tot 11 gestegen. Blijkbaar is iedereen van plan om de nacht op deze parking door te brengen.

Een rugby-training op het oefenveld brengt afwisseling onder de avondzon die in de verte op de heuvels van de Gard schijnt. We maken nog een avondwandeling naar "t stad", waar de toeristen nog steeds eten en drinken op de place aux Herbes. De steegjes zijn rustig en worden langzaam donker. Uzès is een mooi stadje, een aanrader!

Het wordt een rustige nacht, het verkeer sterft weg op de toegangsweg en ook de zigeuners zijn blijkbaar moe.

zaterdag 5 mei - Nîmes - 50km

We hebben zeer goed geslapen vannacht en het brood van de artisanale bakker was hard maar lekker. Nu op weg naar Nîmes, langs oefenvelden van het Franse leger, bergop- bergaf door een Provençaals landschap.

In Nîmes hebben we goed zoeken naar een parkeerplaats maar alles is afgeladen vol. In het centrum zijn de ondergrondse parkings voor ons ontoegankelijk en meer naar de rand toe staan ze vol. Ik zoek naar een P+R-parking maar ook de TomTom weet daar geen raad mee. Dat had ik thuis eerst beter moeten nakijken. Na lang zoeken en bijna opgeven vinden we, eureka, een P+R aan de avenue François Mitterand. Ideaal, de Tangobus van de lijn T1 brengt ons in 12 minuten naar het centrum van de stad.

Er zijn dit weekend spelen en feesten in de arena en Nîmes is superdruk. We kunnen de arena niet gewoon bezoeken omdat er een opvoering van een groot romeins spektakel voorzien is deze namiddag. We slenteren door de straatjes, gaan kijken aan het "Maison carrée" waar echte romeinse soldaten en hun slaven reclame maken voor het spektakel deze namiddag. Het publiek staat rijen dik om geen glimp te missen van de gladiatoren.

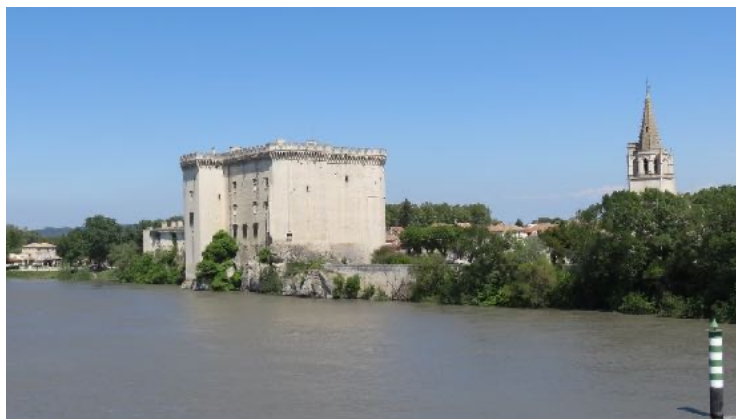

Nîmes is mooi en hier komen we zeker terug, wellicht om ook een spektakel mee te maken in de arena.

Deze namiddag gaan we Tarascon bezoeken, oud stadje aan de oever van de Rhône. De binnenstad is vervallen met vervuilde, gesloten winkels en hangjongeren die een arm in onze richting strekken en luid pang-pang roepen. Blijkbaar willen ze hier de toeristen afknallen. Het pittoreske van de Provence is hier ver te zoeken.

Het kasteel van koning René d'Anjou aan de oever is wel zeer mooi en een bezoek waard.

In de omgeving zijn staanplaatsen maar die staan ofwel overvol ofwel staan ze ons gewoon niet aan. We vinden uiteindelijk de camping Saint Gabriel op korte afstand van Tarascon. We hebben geluk, de baas wordt 50jaar en geeft een receptie voor de gasten. Uiteindelijk duiken er maar een twintigtal op maar het wordt wel een gezellige boel. Een koppel Duitsers die geen woord Frans verstaan en veel Hollanders die zeker zijn dat ze het Frans perfect beheersen zorgen voor een Babylonische spraakverwarring, waarbij de Belgen moeten tolken voor de Beotiërs.

zondag 6 mei - Les Saintes Maries - 82km

Op weg naar Saint-Rémy-de-Provence, dat een rustig stadje blijkt te zijn met weinig of geen bezienswaardigheden. Het orgel van Pascal Quoirin in de Saint-Martin heeft een prachtige veelkleurige orgelkast.

Het hoogtepunt en een bezoek overwaard zijn het plateau des antiques, even buiten St. Rémy. Op 1km van de stad ligt de archeologische site van de vroegere zeer rijke stad Glanum.

De in de 17de eeuw opnieuw ontdekte stad geeft een goed beeld van de Romeinse samenleving ten tijde van keizer Augustus.

Gescheiden afvoer van vervuild water en van regenwater laten zien dat Aquafin 20

eeuwen te laat opgericht is en niets uitgevonden heeft. Ook vloerverwarming en isoleren van huizen was in Glanum een normale zaak. De technologische voorsprong van de Romeinen is door de daaropvolgende generaties volledig vergeten.

Na Glanum nu op naar Les Baux-de-Provence, één van de bekendste toeristenvallen van de Provence. Ondanks het kunstmatige heeft het dorp veel dat de toerist bekoort. De

adembenemende ligging boven op een uitloper van de Alpilles, de wandeling door het oude dorpscentrum met zijn talloze winkeltjes, het uitzicht op de vallei trekken elk jaar ruim 1,5 miljoen bezoekers. Parkeren is een probleem, de parkings staan overvol maar langs de weg naar beneden is toch nog een betaalde plaats vrij.

In de vroege namiddag rijden we verder naar Les Saintes Maries, evenals vorig jaar onze eindbestemming. Overspoeld door toeristen tijdens de zomer en elk weekend in voor- en najaar, blijven we het dorp aantrekkelijk vinden om er enkele dagen te verblijven. De zon is ons vriendelijk gezind wanneer we de staanplaats aan de avenue d'Arles opdraaien. Aan de ingang zit de "padre" omringd door (zijn?) drie vrouwen, elke binnenkomer scherp te bekijken. Tijdens de enkele dagen dat we hier zijn zit hij altijd aan de ingang, als praatgrage portier in zijn aftandse camping-car.

s' Avonds hebben we lekker gegeten in Le Romarin, een van de talrijke restaurantjes in het dorp. Rond 23u horen we een zware vrachtwagen de parking opdraaien. Eén der motorhomes heeft batterijpech en kan niet meer starten. Zonder zonnepaneel om de batterij bij te laden hou je het geen dagen uit op die plaats zonder stroom. Na enige technische assistentie start de motor en kan de pechdienst vertrekken. De pipo laat echter de motor draaien om zijn batterij op te laden en na 23u valt dat niet bij iedereen in goede aarde. Een Fransman schiet in een Franse colleire en gaat op de motorhome van de boosdoener kloppen onder de kreet: "arrête ou je te casse la gueule".

Dit jaagt de lawaaimaker schrik aan en hij besluit wijselijk te vertrekken. Ik heb hem niet meer weergezien.

maandag 6 mei - Les Saintes Maries - okm

Vandaag is het leven zoals God in Frankrijk: niksen, wandelen, fietsen op de aftandse misbaksels die hier te huur zijn. Het is aangenaam fietsen op de afsluitdijk richting phare de la Gacholle. De weg is hobbelig, soms overwaaid met zand maar na enkele kilometers wordt het rustig en ben je alleen met de natuur.

Langs het strand staan motorhomes geparkeerd, over de weg lopen paarden en mensen en die twee mengen niet steeds goed samen. Even verder is het verboden voor auto's en paarden maar daar trekken de Fransen zich weinig van

aan, Parisiens zegt een Fransman met veel misprijzen. Om de auto's en de paarden werkelijk tegen te houden zijn betonblokken over de weg de enige oplossing. Wanneer de zandhopen te hoog worden en de afstand van het dorp te ver, zijn de laatste auto's en paarden ook verdwenen.

Vanavond gaan we eten in Le flot blue, waar we vorig jaar lekker gegeten hebben. Het was ditmaal een slechte ervaring. De bediening was opdringerig en het eten niet veel zaaks. De menukaart was verwarrend en je leek meer te gaan krijgen dan wat werkelijk aangeboden werd. Hier komen we nooit meer terug!

dinsdag 7 mei - Le Salin D'Aigues-Mortes - 67km

Aan de toeristische dienst van Les Saintes-Maries hebben we een foldertje gezien over een bezoek aan de zoutwinning van Aigues-Mortes. Aigues-Mortes is het koekenstadje dat ons vorig jaar zo bevallen is, daar gaan we dus opnieuw naartoe.

Tegen de middag komen we op de parking van de zoutwinning aan. Met een toeristentreintje gaat het dan voor een meer dan een uur

durend bezoek door de zoutwinning. Tijdens de rondrit wordt de winning van het zout - in het Frans - uitgelegd. In het voorjaar is er echter weinig activiteit te bespeuren, de zon moet haar werk nog doen en tegen eind augustus wordt het zout klaar gemaakt om geoogst te worden.

De laatste stop is natuurlijk een winkel waar allerlei zoutproducten en andere prullaria te koop zijn.

We zijn maar 1 km van Aigues-Mortes en de koekjeswinkel verwijderd maar dat blijkt onbereikbaar ver te zijn. De officiële staanplaats voor motorhomes is oerlelijk en staat overvol en op de parkings waar je vorig jaar zonder probleem een nachtje mocht staan hangt nu op 2m hoogte een balk over de ingang. Ons autootje is echter 2,75m hoog en we kunnen er niet onder. Geen koekjes dus, we gaan dan maar terug naar Les Saintes-Maries.

woensdag 8 mei - Les Saintes-Maries - okm

We dachten vandaag al stilletjesaan naar het noorden op te schuiven maar een stralend blauwe hemel en 26gr doen bij ons alle zin om te rijden verdwijnen. Een wandeling langs de dijk richting Gacholle is een veel beter idee.

In Frankrijk wordt vandaag en morgen het einde van de tweede wereldoorlog herdacht en de Fransen hebben vakantie. Het is hier druk, superdruk, alle parkings staan overvol. Langs de zandweg naar de vuurtoren toe staat een 4km lange rij van motorhomes. De bewoners liggen te luieren of zijn aan het barbecuen, aan het drinken, aan het spelen. Onze staanplaats is tot de laatste plaats volzet, echt

comfortabel is het er niet meer maar het is onze laatste nacht hier.

Rond 22u30 start een pipo zijn motor en laat die drie kwartier draaien omdat zijn batterij plat is. Er zijn hoe langer hoe meer idioten met een motorhome op reis, die daarenboven nog zeer egoïstisch ingesteld zijn.

donderdag 9 mei - Tournus - 422km

Het is zalig weer deze morgen maar we moeten terug op weg naar huis. Ik heb morgen een afspraak bij een wijnboer in de Elzas en in één ruk is dat wel een beetje ver. Vermits alles boordevol staat hebben we geen zin om naar de loosput te manoeuvreren en gebruiken we de noodprocedure. Water lossen gebeurt via een emmer en water laden via een gieter. Het gaat traag, is een karwei "corvée" volgens een Fransman maar ik vind dit gewoon sport. Het is geen fitness maar het is bukken, stappen, heffen en voldoet zo perfect aan de definitie van sport.

De rit verloopt zonder problemen en we komen in Tournus tijdens een "Jour de l'art" waar alle prullenwinkels open deur houden. Er is veel volk op de been en we hebben na enig gesnuister een voorraadje vreemde mosterdsmaken ingeslagen.

vrijdag 10 mei - Pfaffenheim - 305km

Van Tournus naar de Elzas is geen heel mooie weg maar het mooie weer maakt er toch een aangename rit van. Die avond is er het wijnproeven waarbij de heer Walter, wijnboer, zijn nieuwste wijnen aan ons voorstelt. Er was ook een koppel Zwitserse Belgen, Belgen die geëmigreerd waren naar Zwitserland. We hebben samen nog nagepraat (mm) en het is laat geworden.

zaterdag 11 mei - Thuis - 515km

Op weg naar huis, weinig spectaculaires maar af en toe wel nodig .